

ב"ה

תשורה

מחתונת

אייזיק וחי' מושקא שיחיו שויי

יום ב' פ' ויצא ד' כסלו

שנת הקהל - תשע"ו

על הסיוע והתמיכה
המיוחדת של
החברים והמשפחה

ב"ה

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זכינו בנישואי צאצאינו, החתן התמים הרב אייזיק שי' והכלה המהוללה מרת חי' מושקא תחי', ביום ב' פ' ויצא, ארבעה ימים לחודש כסלו - שנת הקהל - שנת חמשת אלפים שבע מאות ושבעים ושש שנה לבריאת העולם.

התודה והברכה לכל קרובי המשפחה, ידידים ומכירים, שהואילו לבוא לשמוח אתנו ביום שמחת לבבנו, ולברך את החתן והכלה שיחיו, ואותנו כולנו, בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

על יסוד הנהגת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע בחתונת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא - הננו בזה לכבד את המשתתפים בשמחתנו בתשורה מיוחדת, הכוללת כמה וכמה אגרות קודש, צילומי כ"ק ומענות מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לבני משפחת החתן והכלה.

הא-ל הטוב הוא יתברך, יזכנו אשר במהרה נשוב לחזות באור פני מלך חיים, ולשמוע דברי אלוקים חיים מפי כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. מהרה ישמע ה' אלוקינו בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה עדי קול מבשר מבשר ואומר הנה זה בא כאשר יקוים היעוד "הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ במ עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישונו הנה" בביאת משיח צדקנו מהרה יגלה אכיה"ה.

מוקיריהם ומכבדיהם

הרב אברהם יהושע העשיל
ומריאשא גיטל שטרנברג
ניו לאנדאן קונקטיקוט

הרב יוסף יצחק
ורבקה זלטה שוויי
לוטאן אנגלי

שווייץ - וואלף - ברוקלין - לונדון

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי

ברוקלין, נ. י.

בי"ה, י"ג אייר תשמ"ט
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נוי"נ וכו'
מוה' יוסף יצחק שלי
זב"ג ת"י

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום י"א סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושחה' בשעה טובה ומוצלחת וליבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

שטרנברג-גראסבויים-ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כא' אדר תשנ"ג
ברוקלין, נ. י.

האברך הרו"ח אי"א נוי"ב וכו'
מוה' אברהם יהושע העשיל שלי
וב"ג תי'

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם

ליום כב' אדר הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב

מזל טוב

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

י.ס.ז.ט

מזכיר

שוויי-לרטאן
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כה' ניסן תשנ"ב
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח אי"א נו"ב עוסק בצ"צ
מוה' יוסף יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר
י.א.ש.ל.ל.

שטרנבערג-ברוקלין
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מוחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ז' שבט ה'תשנ"ד
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' אברהם יהושע העשיל שלי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל חי' מושקא שתליט"א

הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג' תי'
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

-ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר
מנהגנו הוא לאמר גם בלידה בת לתורה ולחופה
ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים
במאי זכיין באקרובי כו' באתנוי' כו' ונטרין כו'.

בברכת מזל טוב

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר

TEL. PRODUCE 4-1877
1814
2-1488

CABLE ADDRESS: HAMELACH, NEW YORK

ב"ה

מרכז לעניני הנוך

MERKAZ LE'ANANEI HA NOACH INC.

CENTRAL OFFICE
776 EASTERN PARKWAY - BROOKLYN 12, N. Y.

המצ"ח חו"ח אי"א וכו'
מו"ח אהרן יעקב ש"י

שלום וברכה:

הפ"נ שלו נחקבל, ואקראהו בל"נ על ציון
כ"ק מו"ח ארמו"ר הכ"מ.
וצדיקא דאחפטר, דאשחכח בהאי עלמא יחיר
מבחייה, בטח יתן ברכהו והשי"ת ימלא ברכהו
בגשמייה וברוחנייה.

בברכת הו"מ

מנחם שניאורסאחן

בין כסא לעשור השיא
קראתי הפ"נ בער"ה על הציון, ואח"כ בהיכל כ"ק
מו"ח ארמו"ר הכ"מ, שלשם נכנסים לנחיתה פדיונות
וליהידות. והנחן כו' צריך להודיעו.
בטח ראה מכתבי הכללי, ובבקשה להודע מה נעשה
בזה במשך חרש הכללי הואך חרש השרי. וח"ה מראש.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

מנחם מענדל שניאורסאהן

Office Address:

Lubavitch, 770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.

HYacinth 3-9250

ב' ה'

כב מרחשון תשס"ו

לסרת בנימין שחי' חתן

ברכה ושלום:

במענה על יהודעה ארוח נסיעתה עם

בני' שיי' צלחה תקנענעדא. יתן הסי'ה שחה' הנסיעה

בשעטומצ' בהצלחה וְהגדל בני' לתורה לחופה

ולמעשים טובים בראח שמים, וְזוהי הרהור

שוי"י = מאנטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

פזכירות

ביה, יחד אדיר תשי"ד
ברוקלין

האברכים האחים אייזיק ויעקב שי'

שלום וברכה!

מאשרים בזה שנתקבל לספרי' של בני
אדמו"ר שליט"א ספר תניא נדפס בשנת עברו ה'
בשסחה וגילו ברעדה, ותיח עיז. וכטח אמ יפנאו עוד
כהני סילי מעלייתא ישלהום לכאן.

בתודה וברכה,
הפזכיר

שוי"י = מאנטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ. י.

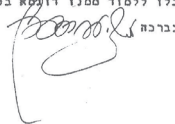
ביה, כ"י חסד תשי"ד
ברוקלין

האברך אהרן יעקב שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו מ'יום הולדת שלו, ובסת ינהג במנהגי' יום
זה-בעל"ז לחורה בנה"נה לצדקה קודם תפלה שתייה ומנהח וחוספת בשיעורים
בלימודי נגלה וחסידות,

חנה יתן לו השי"ת שנה הצלחה בלימוד תורה הנגלה ותורת
החסידות, בהתחזקות בעבודת החסידות, וק"מ הסצוח בהידור-ולחשפיק על חבריו
בישיבת חומכי חסי"ס-וסביבתו בכלל-לקרבת לחסידות, השפעה ק"י רבור,
ואפקי-ק"י אנהגו הוא, שיוכלו ללמוד ממנו דונמא בכל הנייל, ואין לך דבר
העומד בפני הוצון.

בברכה

אגרות קודש למשפחת החתן

שוויי-כאנטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

נחום מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

האברך הווי"ח אי"א נוי"ג בעל כרות
'ובעל כרץ כוה' אהרן יעקב שליט"א

ב"ה ה' תמוז תשכ"ז
ברוקלין

שלום וברכה!

כאשר הנני עולת ככתבו מכשר טוב מפעולותיו הטובות נכמה כבני ישראל שנגש אתם בהנוגע לתורה ומצוותי, ויהי רצון שיצליח בזה גם להבא, וההצלחה תוכיף ג"כ במרצו והשתדלותו בכחות הגלויים ובכחות הנעלמים, ונאמן נוחן התורה ובעל הרצון של מצוה התורה-לקיים הבטחתו לכל אלו הכחותים בקירוב לבב של בני ישראל לאצונו שבשמים בהדרוך להם, ובפרט שיום ההולדת שלו מתקרב, ויהי רצון שסכאן ולהבא איתנו יגבר טוב הנראה והנגלה תהי', ובוה-בריאה הגוף ובריית הגשם כדמך, ובטהרות טובה בכל הפרטים.

ברכה

שחי-מאנטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

נחום מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

האברך אהרן יעקב שי

ב"ה ג' טבת תשי"ם
ברוקלין

שלום וברכה!

במענה למכתבו מצום העשירי, יאפך לששון ולשמחה בקרוב, בו כותב ע"ר לימודו עם כתח חלמידים דישיבת חומכי הסימים במאנטרעאל, ואשר בשביל זה כמעט לא למד כלום בשביל עצמו.

וסובנת החסי' הכי גדולה, הכי לימוד עם כתח חלמידים שוללת אפשר'ה לימוד בפ"ע, ובפרט שכותב שהם צעירים, שהכנה לימוד, אף כי סובחת תואא לכל לימוד ופדוע מרזיל [נכונדע מבוחדו נשאלו (אפילו לפסירת מספיר וכי'יב] אבל הזמן הדרוש על הכנה מתאימת, מצער היא בכמות, והלואי שילמוד כל הזמן הפנוי מלימוד עם החלמידים, בשביל עצמו.

בגוף השאלה, אם ימשיך ללמוד, הרי זה תלוי בהחוצאת אגם הצי"ח בחלמידים, ש לממשיך בזה, והשי"ה ינחה שם בכל האמור בסוב לפניו בכל הפרטים.

ברכה

בשם יעקב אדמו"ר שליט"א

כיון שארם קרוב, אצל עצמו, סובן ג"כ, שבתערכת חוצאות הנ"ל, יסמוך על הנהלת חו"מ.

שחי"מ-מאנרעאל
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacnith 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ביה"כ"ח מבה חשכ"א
ברוקלין

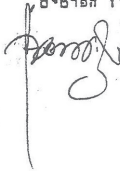
האברך מלאכתו מלאפת שמים
אהרן יעקב ש"י

שלום וברכה!

לאחרי הפסק הכי ארוך נתקבל מכתבו מכיר מבה,
יום הילולא של רבנו הזקן, וגם בו אין מבואר סיבה ההפסק הכי
ארוך.

ויהי רצון שבכל אותן הענינים שכותב, תהי' הצלחה
רבה ועל-אופן-כתורה רבנו הזקן וביאורו על הכתוב, ויהי' יעקב
צפדיה מצרים שבע עשרה שנה, כמובא בהיום ויום (יהי' מבה) ובמכתבי
הכללי לחגיגת חומכי תמימים השנתיים המצורף פה.

ויהי רצון שיבשר טוב גם בהנוגע לעניניו הפרטיים
ומהק"ק-ענין שידוך טוב בגשמי' וברוחני' גם יחד.

ברכה לבשו"ט בכל האמור

במשך הרבה שנה נהגו תלמידים של ישיבת אה"ת להוציא לאור ליקוט מראי מקומות ללקט מהספרים שצוינו בהערות של הלקו"ש ש"ל מידי שבת. בתשמ"ז עלה רעיון לסדר ליקוט של מראי מקומות לכל הספרים שצוינו בההגדה של הרבי נשיא דורנו. התחלנו לעבוד על זה, ובד בבד כתבנו להרבי. הרבי הואיל לענות "שייך לקה"ת".

בקשנו רשות מהנהלת קה"ת, ובתחילה דחו אותנו בטענות שונות. למרות שעדיין לא קבלנו הרשות להדפיסו, עמלנו קשות כדי שיהא מוכן לדפוס לקראת חג הפסח. כעשרה ימים קודם פסח, הסכימו הנהלת קה"ת להדפיסו, בתנאי שיהי' עורך ראשי המקובל עליהם, שיקבל אחריות על העבודה. בשלב זה קיבל עליו הרה"ח רצ"ה ש"י נאטיק להיות העורך ראשי, וכעת נותר לנו הימים שנשארו עד פסח לסיים העבודה. בעש"ק י"א ניסן הי' הקובץ מוכן לדפוס והכנסנו הפתח דבר אל הרבי כדי לקבל ההסמכה הסופית וכדי שהרבי יקבע התאריך של הפתח דבר. במוצש"ק אור ל"ג ניסן, שעה קלה לפני שהרבי יצא להתוועדות הוציא הרבי את הפתח דבר וקבע התאריך ל"א ניסן. הקובץ נדפס ביום ראשון ובערב פסח הובא מבית הכורך ונמכר במחיר סמלי של דולר אחד בעת חלוקת המצות אחר תפילת מנחה. יצוין שבשנה ההיא ההו"ל היחידה שנשא התאריך של י"א ניסן הי' ליקוט זה.

ב"ה

פ ת ה ד ב ר

לכבוד יום הבהיר, יום עשתי עשר לחודש ניסן (חודש הגאולה), נשיא

לבני אש, אשר "הוא יגן מעדני מלך", יום הולדת השמונים וחמט של כ"ק
לאורך ימים ושנים טובות,
אדמו"ר שליט"א, ולקראת חג השסח הבעל"ט -

הננו מוציאים לאור, ע"פ הובאה כ"ק אדמו"ר שליט"א, את ה"לקוטי
טעמים ומנהגים" להגדה של פסח שנלקט ונערך ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א,
וניחוסו בו, בטוה"ג, פיענוח המראי מקומות והציונים.

ע"פ רוב פוענחו רק הציונים שבהם נכתב "עייזן" "ראח" וכיו"ב, מלבד
מקומות אחדים שבהם פוענחו גם שאר ציונים.

בהוד הוספה באו כמה פיענוחים שמפני האריכות שבהם לא נעקפו בשוה"ג.
פיענוחים אלו נלקטו ע"י חברי מערכת "מראי מקומות" שע"י מוסד

הינוך "אהלי תורה" בכרוקלין, הה' מנחם מענדל אזיסאור, דובער (בר"ט) לברטוב
מנחם מענדל (ברשד"ב) ליפסקער, מנחם מענדל (בר"א) ליפסקער, מנחם מענדל
(ברשד"ב) פעוונזנער, אברהם יהושע העשיל שטרנברג ומנחם מענדל שמוסקין שיחיו,
ונערך ע"י הרה"ר ר' צבי הירש שי" נאסיק.

מובן ופשוט, אשר לקיטת ועריכת פיענוחים אלו הוא על אחריות המלקטים
והעורכים בלבד.

ויהי רגון, שיחזק הצי"ת בריאות כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויתן לו אריכות
ימים ושנים טובות, ויוליכנו קוטמיות לארצנו הקדושה, במהרה בימינו משפ.

תהא זו שנת משיח

ברוקלין, נ"י.

בש"פ בעהלותך תשנ"א דיבר הרבי אודות מלוה מלכה שנערך ע"י מוסד כולל חב"ד באותה מוצש"ק. כמה דקות אחר צאת השבת פנה א' המארגנים של המלוה מלכה לאב הכלה בבקשה שיכתוב תקציר של השיחה כדי שיוכלו להדפיסו עוד הערב לקראת המלוה מלכה. למרות אשר לא הי' לו ניסיון בכתיבת הנחות, הנה מצד קוצר הזמן (ובמקום שאין איש כו') נתרצה לכתוב התקציר. המארגן הכניס העתק מהתקציר להרבי ותוך זמן קצר הוציא הרבי התקציר עם הגהות

תוכן שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א בש"ק פ' בהעלותך בקשר עם כולל חב"ד

בנוגע להכולל ידוע מה שכתבו ע"ז רבתינו נשיאנו החל מאדמו"ר חזקן עד לכ"ק מר"ח נשיא דורינו - שישנו ריבוי מכתבים וכבר נדפסו ונתפרסמו. ויה"ר שנוכת להכולל של כלל ישראל וכמ"ש עוד אקבץ עליו לנקבציו, שאז יהי הכלל גדול שכולל כל הפרטים. ואכל אחד מישראל יהי בבחינת כלל. ואז יגלו בניעונו ובזקונו בבנינו ובבנותינו - במר"א אלה שמשתתפים בהכולל עליו כתב אדמו"ר חזקן באגרת הקודש שלו. ולהעיר שאגרת זו היא באגרת הקודש, שהגיע אלינו ונדפס כחלק הרביעי של ספר התניא ויש לקשר זה עם גאולה האמיתית והשלימה, שהיא גאולה הרביעית, נוסף על המעלה של בית המקדש השלישי, ישנו גם המעלה של גאולה הרביעית שלימות הכסא של ד' רגלים, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

גבי אחריות כלל וכלל

פענוח ההגהה

שזא א) יהי' וב) שכל אחד ...

ואז ו נלך ... בפרט מתחיל ב אלו ה'

באגרות²

ולהעיר שאגרות זו אלו היא הם

(1) הואיל לשנות ה"ז ל"ה" (באלה שמשתתפים)

2 הוסיף ו' (לשון רבים)

הסבא רבה של הכלה הרה"ח ר' שניאור זלמן גורארי ע"ה, הי' כותב להרבי נשיא דורנו תמידים כסדרם. הרבי אפילו התבטא פעם שאינו עובר יום שאינו שומע ממנו. לפעמים כתב אודות עניינים פרטים, ולפעמים כתב אודות עסקנות ציבורית בכרם חב"ד. חביבות יתירה הי' לו לכתוב שאלות בנוגע לעניינים שדובר בעת האחרון בהתוועדות. ידוע גם שהרז"ג שמע מהרבי הן ביחידות והן במענות בכתב, העדר השביעות רצון מזה שחסידים אינם מתעניינים די מספיק בהשיחות ומאמרים. כנראה שזה עודד הרז"ג לכתוב שאלות להרבי על השיחות וכו'. זכה וקיבל הרבה מענות וביאורים על הדברים שנאמרו בהתוועדות. לפנינו צרור של מכתבים ומענות וכמה צילומי **כתב יד קודש**.

כדי להקל על הקוראים הובא תוכן השיחות ופוענחו מ"מ בהוספת כמה הערת ע"י המו"ל

א

בהתוועדות ש"פ בעהלותך תשכ"ח דיבר הרבי אודות המשנה (פ"א פ"ב, יג) רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע. הרבי הסביר שבעל המימרא הוא רשב"י שהרי "סתם רבי שמעון רשב"י" וקישר זה עם עבודתו של תורתו אומנתו.

בש"פ שלח המשיך הרבי לדבר אודות השאלות ששאלו על הביאור, ומהם שמצאו שבסדר הדורות מוזכר שר' שמעון של משנה זו בפ"ב הוא לא רשב"י אלא רבי שמעון בן נתנאל. וע"ז דיבר הרבי בכאב איך שאף א' לא שם לב ואינו מתעניין באמת. שהרי ברור שהמשנה הוא רשב"ג, שהרי בא בהמשך להמשנה של חמשה תלמידים היו לו לרבי יוחנן בן זכאי...ורבי שמעון בן נתנאל ובמשנה י"א מתחיל הם אמרו (כל א' מהחמשה תלמידים) שלשה דברים. וא"כ מובן שרבי שמעון פה הוא התלמיד של ריב"ז – היינו רשב"ג.

אחר השבת כתב הרז"ג "בענין רבי שמעון. הכל ידעו שבפרק ישנו "הם אמרו" והכל דברו מזה" הרבי מתח קו תחת והכל דברו מזה והוסיף – א"כ למה מכל ששאלו בזה אף אחד לא הזכיר עד"ז?!" (1) בהמשך כותב הרז"ג "והנה כ"ק בשבת שעבר אמר הלשון שסתם ר"ש הוא רשב"י וזאת הי' אי מובן הרבי מתח ב' קווים תחת אי מובן והוסיף כלל וכלל (2)

בהמשך אבל הענין הנ"ל צריך הסברה הוסיף הרבי וג"ז הוא היחידי ששאל זה [הפי': 1] דין בש"ע יו"ד 2 ענין המובן ע"פ משנת בתניא בענין צדקה (3)³

בהמשך שאל הרז"ג אודות המבואר בש"פ שלח בהמשך לש"פ בהעלותך אודות קישואים..בצלים ושום שהם קשים למניקות והרבי הסביר שהטעם שרש"י מביא רק שקשה למניקות ולא למעוברות, מפני שבמעוברות ההיזק הוא מצד הריח ובמין לא הי' ריח. וע"ז כתב הרז"ג שכ"ק אמר כי אינו שייך למעוברות יען במין רק טעם ולא ריח ולעוברות קשה הריח כמו שמצינו בחז"ל "הרבי העביר קולמוס על תיבת כמו וכתב שזה ואחר תיבת "מצינו בחז"ל" הוסיף הרבי מפורש [במשנה]

---

(3) ראה שיחת ש"פ בלק תשכ"ח ושם נתבאר המענה שהדין בש"ע יו"ד הוא בה' תלמוד תורה (סימן רמ"ו סעי', י"א וי"ב) שיש להרב להטעות התלמידים כדי לחדדם. ומביאור בתניא פ' ל"ז למה בכל ירושלמי צדקה נקרא מצווה סתם " מפני שהיא עיקר המצות מעשיות ועולה על כולנה שכולן הן רק להעלות נפש החיונית לה' שהיא היא המקיימת אותן ומתלבשת בהן ליכלל באור א"ס ב"ה המלוכש בהן ואין לך מצוה שנפש החיונית מתלבשת בה כל כך כבמצות הצדקה"

והסביר הרבי שמזה מובן, שכאשר ישנם כמה פרטים בעניין מסויים (ריבוי מצוות), ואחד מהם נקרא בשם כלל (מצוה סתם), מבלי להזכיר את הענין הפרטי שבו (צדקה), הרי זה מורה שבפרט זה ישנו הענין הכללי ובריבוי.

וכן מובן בנוגע לר"ש שאף שהי' בו כמה עניינים (מעלות) העניין כללי ועיקרי הוא זה שתורתו אומנתו. והרבי אמר שעל התנאים ששם ר"ש, היו תורתם ואמנתם (ענין בארוכה בהנחה לש"פ בלק)

TELEPHONE CI 5-1232
TELEX 421159

CABLE ADDRESS
"ZALGURA" NEW YORK

S. Z. Gurary

71 WEST 47TH STREET
NEW YORK, N. Y. 10036

ד"ר
ד"ר אריה לוי

דעתו היתה נשן הזכר - וכל על
דעתו זה שאלו.

הרב הנאמר ידעו שרקני יסוד המא אה"ו
והכל דבסו וכל - אם אדם צריך להגיד דעה חזק אמר

והנה נ"ל דעת הזכר אור השיל. סתם רש
הוא רש"י וצאת ה' אי וק"ו ו(ג) ו(2)

וכבר ארבע צאת כי ישנם שמונים זה י"ב
אך שתינו שמוס דעתו

היה שאלו בן נחמיה. אלא דעתו היה כהן
הוא היתה שאלו זה היה דעתו ידעו זה היה דעתו

כי אין שיה וקטא דעתו היתה שאלו זה היה דעתו
היה שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו

והוא היה שיה וקטא דעתו היתה שאלו זה היה דעתו
היה שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו

ישן אשה ארבע היתה ארבע שאלו זה היה דעתו
היה שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו

כי אשה דברי אשה כהן שמונים זה היה דעתו
היה שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו

אל שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו
היה שאלו זה היה דעתו זה היה דעתו

ב⁴

בהתוועדות ש"פ שמיני תשכ"ט ביאר הרבי הרש"י (ויקרא י', כ) הודה ולא בוש לומר, לא שמעתי. ונקודת הביאור הי' שאכן משה לא שמע מהקב"ה. וע"ז כתב הרז"ג, איך אפשר שמשה לא שמע הלא כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל נתנה למשה. הרבי הקיף המילים "אפשר שמשה לא שמע" וכתב והרי עדיין לא שמע כל הנאמר מפ' זו ואילך. ועוד יתרה מובן ממנחות כ"ט, ב.⁵

בהמשך (כותב ב) אם משה לא קיבל. ואהרן לא שמע ממנו, איך הורה הלכה בפני רבו. אחר תיבת הורה הוסיף הרבי לא (היינו, לא הלכה) "כ"א הסברא למה נשרף ובמענה לשאלתו" (ביאור הדבר, שאהרן לא הורה הלכה אלא נתן סברא, ובפרט שזה הי' במענה לשאלת משה ולא נקרא מורה הלכה בפני רבו)

באותו התוועדות הרבי דיבר בהמשך להמדובר באחרון של פסח אודות מצוות הסיבה אי הוה ענין בפני עצמו או חלק ממצוות אכילת מצה, ש' כוסות. וע"ז שאל הרז"ג אם הסיבה הוא ענין בפני עצמו... למה לא יהא תלמיד שאכל הסדר ספני רבו שאינו שייך להסיב... אבל אחרי זה למה לא יהא חייב. ע"ז ענה הרבי "כיון דאדחי אידחי (ועשה כל הסדר) אידחי"

הרבי בהתוועדות הקשה "למה לא יהא (תלמיד) חייב בהסיבה כיון שרבו מחויב בהמצוה" וע"ז שאל הרז"ג הלא גם על הרב להפריש התלמיד משארי איסורין והתלמיד אם יסיב.. הוא חטא... וממילא מחויב הרב למנוע אותו. ע"ז כתב הרבי עיין סוטה מ"א, ב⁶

(4) צילום הכי"ק הודפת בתו"מ חנ"ו

(5) הכוונה למה שמובא שם "אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו ... הראהו לי ... אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו ... חזר ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י

(6) מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול וע"ז אמר הגמ' "מצוה שאני" ועיין תוס' שם

CI 5-1232-3

CALL ADDRESS:
ZALGURA N.Y.

Zalgud Trading Corp.

71 WEST 47TH STREET
NEW YORK, N. Y. 10036

אנחנו עדיין לא יודעים את שם החברה
ולכן יאמר יאמן אנונימי סגור

ב"ה מוצש"ק

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בשיחה מהיום בפרש"י אשר טעה לא אפר שכתתי כ"א הודה שלא שמע. ואהרן חידש הדבר
ומטה רבינו קבל שהחידוש הוא טוב וזהו וייטיב בעיניו.

לא אבין. א) איך אפשר שמטה לא שמע ולא כל מה שהלמיד וותיק עתיד לחוש הכל נחנה למטה
ואם דין שנתחדש ע"פ שכל שיש הפרס בין קדשי דורות לקדשי שעה זה לא נסתר?

בשלמה בבנות צלפתד שם כהוב טעם. אבל בלי טעם מפורש והוא משוט דין. איך אפשר
שלא נסתר בשלמה אם שחח משוט ויקצוף ואהרן שמע מקורם אולימכנו? כמו בענין

פנחס שנחלטה הלכה. אבל בדין שנתחדש ע"פ שכל לא קבלה האם זה לא נסתר?
א) אם משה לא קיבל. ואהרן לא שמע משנו אין הוראת הלכה בפני רבו. בשלמה אם שמע

משנו ושכח ואף שלא אפר בפירוש. אולי טוחר להורות מה שמע משנו מכבר. אבל אם לא
קבל משנו והוא חידש בעצמו דין מסברא שישנו חילוק ועשה כן למעשה. האם זה לא הוראה

בעני רבו.
וכן בענין מטיבה. אם מטיבה הוא ענין בפני עצמו ולפי שאין ר"ל יין ומצה ג"כ מחויב

להסב. למה לא יאה הלמיד שאכל הסדר בפני רבו שאינו שייך להסיב. כי לוי התפשטות
בפני רבו. אבל אחרי זה למה לא יאה חריב ושיין אצלו הסיבה. בלי אכילה בשלמה אם נאמר

ש הסיבה הוא שייך רק במצה ויין הלא מצה כבר יצא וארבע כמות. יצא כשפטור מהסיבה.
אבל אם הסיבה הוא דבר בפני עצמו. יח"י עכ"פ כמי שאין לו הנ"ל.

וכן מה יח"י הקדוש? למה לא יאה חיב בהטיבה כיוון שרבו ג"כ מחויב בהמצה. הלא גם על
הרב להפריש ההלמיד משארי איסורין. וההלמיד אם יסיב ויעשה ההפשטות בפני רבו הוא חטא

הלא גם זה מחויב הרב להפרישו. והוא לא בגדר שאביו אפר לו להלל שבת או רבו שאתה ואבין
מחויב בדבר. הוא דבר שגם זה הוא איסור. ומכילא מחויב הרב למנוע אותו.

התשובה היא כן

ע"מ סוסה א"י.

ג

בהתוועדות של כ' מנ"א וש"פ עקב תשכ"ח דובר בארוכה אודות החילוק בין פירש"י פ' ואתחנן (דברים וז), ושננתם לבניך "אלו התלמידים" להפ' בלדבר במפ' שני' (עקב י"א, י"ט) וההמשך בש"פ ראה ונדפס בארוכה בלקו"ש חלק ט'

באותו תקופה כתב הרז"ג מכתב עם הסבר משלו למה בואתחנן הפ' הוא אלו התלמידים ולא כפשוטו לבן.

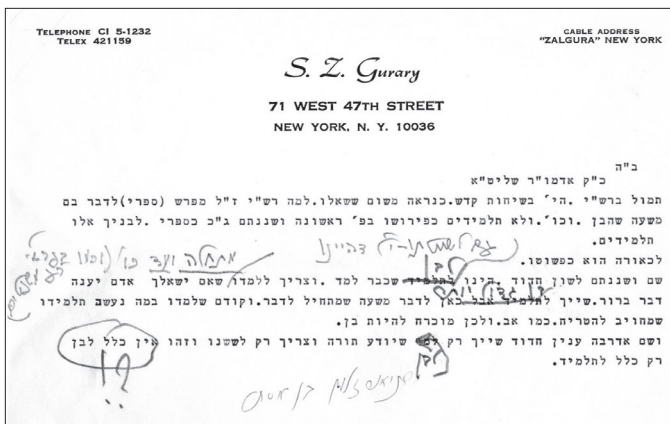
"שם ושננתם לשון חדוד היינו לתלמיד שלכבר למד" הרבי העביר קולמוס על תיבת לתלמיד וכתב גם לשיטתו - י"ל דהיינו לבן (שכבר למד). בהמשך "וצריך ללמוד" הוסיף הרבי מתחלה ועד כו' (וכמו בפרש"י ר"פ משפטים)

בהמשך כותב "שייך לתלמיד אבל כאן" הרבי העביר קולמוס על תיבת ל תלמיד אבל והוסיף בן גדול יותר⁷

בהמשך "ענין חדוד שייך רק למי שיודע תורה" העביר הרבי הקולמוס על תיבת למי וכתב לבן (שיודע תורה). בסיום המכתב כתב "זהו אין כלל לבן רק כלל לתלמיד" עיגל הרבי המילים אין כלל לבן והוסיף סימן?!

---

(7) היינו שאותו סברא לחלק בין תלמיד שכבר למד לבן קטן, אפשר לחלק בין בן קטן לבן גדול יותר

ד

בש"פ ואתחנן תשכ"ח דיבר הרבי על הרש"י ושנתתם ושם מביא רש"י הפסוק ממלכים ב' אבי רכב ישראל וגו' וע"ז שאל הרבי מה ה"וגו" וע"ז העיר הרז"ג שגם בהאזינו עה"פ שאל אביך הביא רש"י אבי אבי אבל שם אין ה"וגו" "למה. האם משום שסמך על מה שכתב כאן" וע"ז כתב הרבי מה נוגע ופרשיו (פעולה) למענה לשאל אביך?!

בהמשך כתב "כאן כתב כך הרב קרוי אב שנא'. ושם לא כתב שאל אביך רבך וע"ז עיגל הרבי תיבת רבך והוסיף ה"ז כתוב בפ' זקניך!!⁸

בהמשך "וא"כ כאן ה' רש"י מתך הרבי ב' קווים תחת תיבת כאן

על סעיפים א' וב' ציין הרבי שייך ל[?]

על סעיף ג' בו כתב וא"כ בסוף שרב קרוי אב ג"כ יש להביא ראי' שהשי"ת נקרא אבינו משך הרבי חץ לשוה"ג וכתב

הרי נת' שהכוונה בזה להוכיח – שהרב צריך להטריח עצמו וכו' ושנתתם – ופשוט שראיה מוכחת היא מרב בו"ד, ולא מהשי"ת

(8) היינו שברש"י ד"ה זקניך פ"י אלו חכמיך

בהמשך כתב על נושא אחר בהפרשה, "יש לי לשאול בתרגום מי גוי גדול...מהיכן לקח... האם זהו הפירוש?
הרבי עיגל תיבת בתרגום ומשך קו לשוה"ג וכתב מבואר בכ"מ - שבכ"מ מבאר ע"פ מדרז"ל (אף שלא בשופי כ"כ כבתיב"ע)

TELEPHONE CI 5-1232
TELEX 421159

CABLE ADDRESS
"ZALGURA" NEW YORK

S. Z. Gurary
71 WEST 47TH STREET
NEW YORK, N. Y. 10036

ב"ה מוצש"ק

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הנני לעורך 0000 אודות שיחה קודש דרש"י היום.

א) כ"ק שליט"א דיבר הטעם מה דרש"י ז"ל הביא רכב ישראל, וגו' למה .
והנה בהאזינו על שאל אביך ג"כ רש"י ז"ל הביא אלו 0000 הנביאים וראי' מרכב ישראל מלכים, ולא סיים וגו', למה? האם טעום שטמן על מה שכתב כאן...?
ב) כאן כתב כך הרב קרוי אב שנא', ושם לא כתב שאל אביך (הבן). רק אלו הנביאים?
האם טעום שהם של ישראל? וא"כ כאן הי' לרש"י ז"ל ג"כ אלו הנביאים שהם רבם של ישראל.

ג) רש"י ז"ל הביא ראי' שתלמידים קרוים בנים ממה שאנו נקאים בנים למקום.
כפי שכתב"ק ביאר שהשי"ת לומר עטנו ההורה ומסו"ז אנו בנים.

ווא"כ בסוף 00 שרב קרוי אב ג"כ יש להביא אותו הראי' שהשי"ת נקרא אבינו אבינו מלכינו, ובחורה כחוב הלא הוא אביך קנין, הלא הוא אביך. ענין אחד וקנין ענין שני, כן שם בחרגום. הלא הוא אבך ואת דילי' הוא עבדך. ואתקנך. נמצא שהוא אביך שטום וואולי שם פירש רש"י ז"ל לא כן. וא"כ ראי' שרב קרוי אב. מאותו ראי' הראשונה שרש"י ז"ל הביא על תלמידים קרוים בנים בנים אתם לה'.

מענין פרשה זו. יש לי לשאול (בחרגום). כי מי גוי. אשר לו אל' קרובים. תרגום קריב לי' לקבל צלותי' בעדן עקתי'. האם בכתוב הובא, רק בעדן עקתי' מהיכן לקח, האם טעום שהזכיר שם אלהי' ולא שם ה' האם זהו הפירוש?

הכינוי 'מ' מסתובב גם
אבותי-הקדושים
האליהם צדקו ונקו
והנני-ודיע
עליו צדקתה הלא
אניך קרוב, ואלה הלא

שאלתי את אבתי
אולי יש פירושים
(אולי לא קשתי)
על ענין זה

W

ה

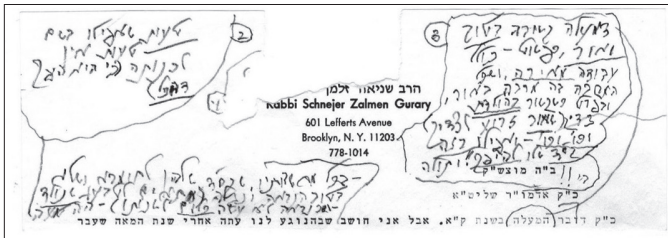
בהתוועדות י"ב תמוז תש"מ דיבר הרבי אודות המעלה של תחילת שנת ק"א שהוא למעלה ממאה שנה. הרז"ג שהי' כותב הרבה שאלות על ההתוועדות כמו שראינו במכתבים דלעיל, כתב, "דבהנוגע לנו עתה אחרי שנת המאה שעבר... (ממענת הרבי משמע) אבל אי אפשר לדעת בוודאות) שכתב שלפי הרגש שלו (המרה שחורה וכו') שנת המאה חשוב יותר מק"א) וע"ז ענה הרבי: על מה שכתב "אבל אני חושב" כתב הרבי

בכל מחשבותיו שקס"ד [שקא סלקא דעתך] שלהם לחומרא ושלא בטוב הנראה ונגלה (מתאים לטבעו שנולד ושכנראה לא עשה כלום לשנתו) הרי הוא טועה (2) טעות שאפילו בשם טעות אין לכנותה (כי היא היפך דהכל)

על מה שכתב כ"ק דיבר המעלה הקיף הרבי תיבת המעלה וסימן חץ והקיף הבא לקמן

(3) המעלה קשורה בטוב ואור, כפשוט – כולל עבודה מאירה, ושכל המרבה בה מרבה באור ובפרט כשקשור בהולדת צדיק (שאור זרוע לצדיק) וכו' וכו' ואפי בזה קס"ד שלו להיפך! ותולה ביי!!

(4) (לא רואים את זה בצילום הכי"ק ונמצא בארכיון המענות להרז"ג) לצדקה שם אעה"צ

(9) כמעט כל המענה נדפס בספר "בכל ביתי נאמן הוא" בפרק "מורה" בהמשך להרבה מענות ושיחות שהרבי תבע מהרז"ג לשנות הטבע שלו, היותו מורה שחורה.

בהמשך לזה אנו מביאים עוד מכתב בה שאל פשט ברש"י למרות שלא קשור למה שדובר בהתוועדות, וגם בירר הנהגה בפועל בקשר לברכת שלא עשני אשה עבור נשים

בתחילה המכתב שואל הרז"ג שאלה שנשאל על הרש"י (בראשית כ"ט כ"ד) שלאחר שרש"י מביא פירוש הפשוט מביא (בד"ה נזיר אחיו) ורבותינו דרשו ותשב באיתן קשתו, על כבישת יצרו...ויפזו...שיצא הזרע מבין אצבעות ידיו

וע"ז כותב ההרז"ג נשאלתי מהו הריבותא בענין שיצא למה לא חטא, הרבי מחק המילים **נשאלתי מהו** ואחר תיבת שיצא הוסיף "כו' ידיו ולא בא עליה" בהמשך כותב, לכאורה צריך תיקון וע"ז כתב הרבי "לכן לא נולדו לו יב" על שאלתו האם להציל יצרו הוא מצוה ח"ו, כתב הרב עיין נ"כ (נושא כלים) שו"ע אבה"ע ר"ס כ"ג. ובפרט ע"פ ל"ת להאריז"ל שידי דווקא. וראה אוה"ת ע' 829¹⁰.

על מה שכתב "ואם הוא ע"פ פשוטו רש"י לא כתב ע"ז ור"ד" הרבי מחק תיבת "לא" (היינו שרש"י כתב ע"ז ור"ד)

בהמשך כותב ההרז"ג לברר המנהג איך ינהגו נשים בברכת שלא עשני אשה, וכותב "ובתי אומרת בברכות שעשני כרצונו. אני חושב ... הנוסח הוא לכולם"

וע"ז כותב הרבי:

פשוט שאין אשה יכולה לברך שלא עשני אשה. איך תברך – יש לברר אצל נשי חב"ד שיש אצלן הוראה בזה.

10) בההוצאה החדשה (בראשית כרך ב') ע' תט"ו ושם "ואינו מובן איך יצא זרע דרך צפורני ידיו. אם לא שצ"ל המכוון שלא יצא השפעה הפנימית הנמשכת דרך יסוד ... ורש"י פ"י שנעץ אצבעותיו בקרקע כדי שיצטער ... ויעבור תוקף יצרו"

ב"ה

אף שכ"ק לא דיבר ברש"י דאחא. אכן אולי אפשר בותר לשאול דבר ברש"י מה שלא דיבר כ"ק כיון ששיטת כ"ק שהכל ע"פ פשוטו של מקרא.

על ויפוזו זרועי ידיו. ברש"י השנייה בפסוק כ"ו ור"ד והטב וכו' ויפוזו זרועי ידיו שיבא וכו' שבין ירו. וכנראה שזהו ג"כ דרשה ר"ל ולא ע"פ פשוטו. ואולי ע"פ פשוטו. ובכל אופן זהו ברש"י ~~שאלת~~ הרבנא בענין י"ב. למה לא חטא. ברוחניות אף ע"פ פשוטו שהצילו פעמיה המורה ח"ו אכן הוא ענין לא שכן לכאורה ובפסוק הוא זכנה גדול וכו'. הלא גם באונס לכאורה צריך חילוק. האם להגביל יצרו הוא פשוט ח"י. האמת זהו במרא אכן כיון ^{על} שהוא ברש"י ואם הוא ג"כ ע"פ שכו' ר"שי ~~אכתב~~ ע"ז ור"ד. לכאורה ניהן להבין ^{ולמה} ופוזו לשאול.

ענין אחר שלא שייך לרש"י אכן ראיתי שהנשיט ובהי אוכרה בכרכות שלשני כרובנו. אפי' חושב כיון שפסדורו של אדמו"ר לא חילק בין זכרים ונשים הוא לפני שיה דאם לא הי' לכתוב כמו שהראי' שצריך לאמר הרחמן יברך את אבי אף יתום כיון דפסדור לא אייק. ומה זה וכן בכפרות זה חליפתו לכאורה לנשים ולמטוברות הפל הניח. שנה שנקודם בכפרות מחיל ולמטוברות לוקחים. ומסויים ויאמר זה חליפתו. וכן בכרכות על מקרא בגולה לנשים. האם הפסס שהכידור הוא לזכרים. כיון דלא חילק הנוטה כ"ו.

1850

ש"ס עליו אשה
עליו אשה
אלה עליו אשה
היך אשה - י
אשה - י
אשה - י
אשה - י
הולדה אשה.

בהתוועדות י"ט כסלו תשל"א שהתקיים ביום ה' פ' וישב, ערך הרבי הדרן על מס' עבודה זרה והסביר הסיום "כי הא דמור יהודה ובאטי בר טובי הוו יתבי קמיה דשבור מלכא אייתו לקמייהו אתרוגא פסק אכל פסק והב ליה לבאטי בר טובי הדר דצה עשרה זימני בארעא פסק הב ליה למור יהודה א"ל באטי בר טובי וההוא גברא לאו בר ישראל הוא א"ל מר קים לי בגויה ומר לא קים לי בגויה איכא דאמרי א"ל אידכר מאי עבדת באורתא" לכל פרטיה. אחד החידושים העיקרים של ההדרן הי' (ראה לקו"ש חי"ט פ' דברים שיחה ה' בארוכה) לבאר הדיוקים בלישנא קמא והאיכא דאמרי, ושזה תלוי בהבנת האיסור של **בישול עכו"ם** (אי משום איסור חתנות או משום שלא יהא ישראל רגיל אצלו במאכל ובמשתה ויאכילנו דבר טמא)

ביום א' פ' מקץ כתב הרז"ג מכתב להרבי עם כמה שאלות על ההדרן 1) הרי פשטות פשט הגמ' היא שהאיסור בלוע מאיסור טרפות (גיעולי נכרים¹¹) ולא מצד בישול עכו"ם (ומוסיף שהדבר הי' לפלא בעיני ובעיני אנ"ש)

2) בשו"ע מופיע דין נעיצת סכין בקרקע לראשונה בהלכות בשר בחלב (סימד צ"ד ס"ז בהגהת הרמ"א) ו"לכאורה זהו¹²" רק משום גיעולי נכרים (בילוע טרפות או בשר וחלב) ואינו קשור לכאורה עם בישול עכו"ם ואיסור חתנות

3) אם האיסור הוא מצד בישול עכו"ם קשה, הרי מדובר ב"אתרוג" ואתרוג נאכל כשהוא "חי"¹³ ולא חלין עליו דיני בישול עכו"ם

לא עלה בידנו למצוא העתק מהכי"ק אלא מה שנרשם ע"י הרז"ג ממה ששמע מהמזכיר.

11) להעיר מההדרן על מס' עבודה זרה (בלתי מוגה משנת תשמ"ד תו"מ התוועדיות תשמ"ד 2460 ששם אכן ביאר הרבי שהסכין הי' בלוע ממאכל איסור

12) מהמענה שנרשם על העתק המכתב משמע שעל תבות אלו בא המענה #2

13) כנ"ל שתיבות אתרוג וחי נרשמים שע"ז בא מענה #3

יצוין שבשיחת ש"פ מקץ ס"ה התיחס הרבי להשאלות שנשאלו על ההדרן באמרו "געלויבט דער אויבשטער זיינען געווען אנדערער וואס האבן געפרעגט שאלות"

וע"ז ענה הרבי¹⁴ וחלק המענה נכנס להנחה

1) בתור הוספה שיש לפרש שכאן סכיננו מיוחד לפירות וכיו"ב הבא לקינוח (כרגיל בעשירים) ובמילא האיסור הוא מטעם בישול עכו"ם ועפ"ז יתורצו עוד דיוקים שלא הזכירו¹⁵

מה הוא הפשיטות בנוגע לשבור מלכא ואדרבה

2) כהלכות הגעלה שהם בהלכות פסח כמפורש בשו"ע סימן קכ"א ס"ג¹⁶

3) הראה מי שהוא אכל אתרוג חי¹⁷

שעה קלה לאחר שנמסר לו מענות הנ"ל ביום א' פ' מקץ כתב עוד מכתב להרבי ובו מוסיף לשאול על זה שאתרוג אינו נאכל כמו שהוא חי 1) "שיש ראוי" מגמרא" שאתרוג הי' "לרבן גמליאל" כמדומה ואבל בו ונתן לצאת בו ידי חובתו" שמזה משמע שהיו אוכלים האתרוג "חי" 2) "גם לימונס אוכלים כשהוא חי" 3) אם מדובר באתרוג מבושל (ואינו נאכל כמו שהוא חי) איך אכלו מור יהודא הלא הי' אסור מצד בישול עכו"ם? אלא מוכרח לומר א"כ, שמדובר באופן שהאתרוג נתבשל בבית יהודי, והאתרוג עצמו (קודם שנגע בו הסכין) הי' מותר באכילה. וא"כ חשש האיסור, אינו מצד בישול האתרוג, אלא מצד שבסכין זה השתמשו קודם לחתוך פירות

14) המספרים הם לפי סדר השאלות ואינם חלק מהמענה

15) ראה בכל זה ההנחה של שבת פ' מקץ תשל"א ס"ה ובלקו"ש חכ"ד ע' 33 ובהערות שם

16) לכאורה הכוונה שכשם שהלכות הגעלה מופיעים בהלכות פסח (באו"ח) בגלל שאז מבואר לראשונה דיני הגעלה ומשם לומדים לכל האיסורים. כמו"כ דיני נעיצת סכין בקרקע, שמופיע לראשונה בהלכות בשר וחלב, אין ראוי מזה שאינו שייך גם באיסור בישול עכו"ם

17) ראה ההמשך בזה במענה הבא

אחרים, שחלים עליהם איסורי בישול עכו"ם, ושוב אין נפק"מ אם אתרוג נאכל כמו שהוא חי¹⁸

וע"ז ענה הרבי

1) על תיבת גמרא ציין הרבי ל"ו ע"ב¹⁹ על תיבת "לרבן גמליאל כתב הרבי "לרב חנינא"

על תיבת "חי" כתב הרבי מאין לו הפשיטות יותר מבכאן ובלאו הכי צ"ל דרב חנינא האט ניט געביסן ח"ו האתרוג כ"א חתך ע"ד המסופר בע"ז

2) "לימונס" אולי יודיענו מי אכל עכ"פ כזית א' מזה?

להעיר משבת ק"ח ע"ב²⁰ ובהר"ן שם²¹

להעיר מסידור יעב"ץ ברכות הנהנין²² בנוגע לאתרוג

מהנסמן בהשערים²³ לקצש"ע סימן נ"ב ובנושא כלים

---

18) על שאלה זו לא קיבל מענה אבל נתבאר בש"פ מקץ ובהערות ללקו"ש הנ"ל ומשמע שאכן האתרוג עצמו נתבשל באופן שאין עליו חשש בישול עכו"ם

19) הכוונה לסוכה לו ע"ב "ר' חנינא מטביל בה ונפיק בה" ובפרש"י אוכל מקצתו

20) הכוונה לכאורה "תני ר' יהודה בר חביבא אתרוג צנון וביצה אילמלא קליפתן החיצונה אינן יוצאין מבני מעיים לעולם"

21) "פירוש מורי הרב נר"ו ... אתרוג וצנון מחמת גריעותם אינן יוצאין מבני מעיים לולי קליפתם שהיא חשובה מהם"

22) ע' 106 ברשימת "איך לברך על כל מין בסדר א"ב" ושם מחלק בין אתרוג חי למבושל

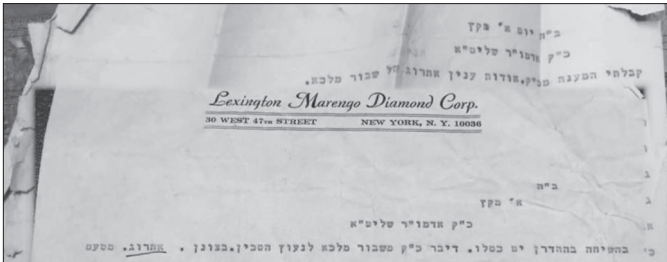
23) לכאורה הכוונה לשערים מצויינים מהרב (שלמה זלמן) ברזין בפירושו לסעיף ט' שם

מלאכה בפני הציבור.

וועד דאך די שאלה: פארוואס האט ער דאס געטאן פאר רב יהודה? איז דאס ע"ד ווי די גמרא (סוטה סא, ב) זאגט בנוגע צו אגריפס'ן, אז אעפ"י וואס "מלך שמח על כבודו אין כבודו מחול", איז אבער בנוגע א מצוה - כבוד תורה וכו' - איז אנדערש, און זהו כבודו, וויבאלד ער טוט דאס עפ"י ציווי התורה. ד.ה. אז אויב מען טוט דאס מצד התורה, וואס "בי מלכים ימלוכו" (משלי ח, טו), איז

הנחת הת' בלתי מובה

- אדרבה -
 (*) דיש לפרש שכאן סכיננו מיוחד לפירוח וכיו"ב הבא לקינוח כרגיל בעסירים, ובמילא האיסור מסעם ביסולי עכו"ם.
 ועפ"ז יחורצו עוד דיוקים שלא הוזכרו.

איידער מ'גייט צו פירוש רש"י, איז נאך געבליבן וואס מ'דארף מסיים זיין בנוגע דעם הדרן, וואס געלויבט-דער-אויבערשטער זיינען געווען אנדערע וואס האבן געפרעגט שאלות, אבער פון די שאלות וואס זיינען אנגעקומען ווייזט אויס אז מ'האט נישט אויפגעכאפט דעם נקודת הענין.

עס איז דא אמאל וואס דער חידוש איז אין כללות הענין, אבער אין די פרטים איז נישטא קיין חידוש, און ס'איז דא אמאל פארקערט, אז דער חידוש איז אין די פרטים, אבער אין כללות הענין איז נישטא קיין חידוש, ד.ה. אז דאס איז שוין א-באוואוסטע זאך;

דער הדרן איז געווען געבויט אויף א דרך אין לימוד וואס לצערינו הרבים איז עס נישט מצוי אין לימוד הישיבות, אדער מצד קושי הדבר, אדער מצד אביכות הדבר, און דאס איז אז יעדער פרט אין תורה

- איז מ'דיוק, -

הנחת הת' בלתי מובה

למעלה חלק ההנחה של ההתוועדות של י"ט כסלו (שי"ל אחר ש"פ מקץ) בו העתיקו חלק מהמענה למטה מזה ב' המכתבים (שניהם מיום א' פ' מקץ) מכתב הראשון מעל השני למטה רואים חלק מהנחה של ש"פ מקץ "געלויבט דער אויבערשטער"

ח

עוד מענה שנמצא בארכיון בלי תאריך²⁴. חלק הראשון של המענה נראה שבא להמשך לשאלה ששאל הרז"ג על שיחה, אבל מאחר שאין לנו העתק של מכתבו, קשה לדעת בדיוק מה הייתה השאלה ומה המענה. אנו מביאים רק חלק השני של המענה (שככפי הנראה בא בהמשך להצעה וכדומה, שהרבי שלל בגלל הטעם המפורש בהמענה)

...ות"ח ת"ח

לא²⁵

פשוט מפני שלנו- לשון רבים - אינו במציאות ר"ל

כ"א אדרבה- כאו"א נלחם ר"ל בחבריו ולא ע"י שמשתדל לעשות יותר טוב ממנו- שהרי זה דורש היצ"ט וכו'

כ"א ע"י שמפריע ומזלזל בו וכו'. ומהדרים לעשות היפך המפורש במאמרי החלצו

והעיקר ניט איינטונקען א פינגער אין קאלטע וואסער לטובת הזולת. וק"ל

ומסיימים בטוב

(24) כנראה מתחילת שנות ה'ל'

(25) כנראה שזה מענה למשהו, אבל אין העתק המכתב בידינו

בהשגח"פ מתקיים החתונה בתחילת שלושים ימי הכנה
להתחלת שנת השלושים של יום הבהיר ה' טבת – דידן נצח

בארכיון של הרז"ג נמצא מענה בלי תאריך אבל היא מתחילת
שנות המ'ם. אין לנו מידע על הרקע. אבל כנראה שקשור עם מעורבות
של מרת חנה גו"א ובנה בכל הקשור לספרית אגו"ח כמה שנים לפני
שהתחיל בגלוי פרשת הספרים.

הרי יש שם ממלא מקומו כל הזמן

ואמרת וכו"פ שלא יתנהגו

עמדי "בקונצען" וד"ל

כל התערבות בענייני הלייברארע ה"ז היפך השו"ע

(אין זה נכסי הפקר כלל) והיפך רצוני כפשוט

וברשותו גם למסור לאחרים²⁶ כל הנ"ל

ולכן בטח יפסיקו לרמאות אותי כאו"א הקטנים עם הגדולים כי

אפילו אני איני הפקר.

ובאם ארצה אשאל בעצתם.

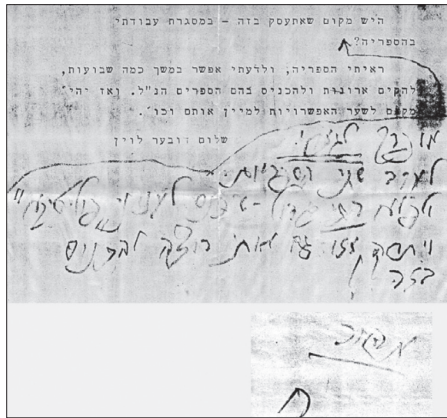
ולפעמים-כוונה רצויה לכאורה - ה"ה ווילד שאין כמוהו ואפילו היפך

הנימוס דגוי הארץ

(26) מזה משמע שהרז"ג כתב בשליחותם של ה"אחרים"

יש להעיר ממוענה דומה להרב שד"ב לוויין כמסופר בספרו
 עבודת הקודש ובפרטיות יותר בקונטרס "משפט הספרים – דידן
 נצח" עי"ש

מופרך לגמרי לערב שתי הספריות, ולפלא הכי – גדול
 שיכנס לעניני"פוליטיקא". ויתירה מזו גם אותי רוצה להכניס בזה.
 מהירח[שאי]

צילום מקונטרס משפט הספרים – דידן נצח

לזכות החתן הרב התמים **אייזיק** שיחי'
והכלה מרת **חי' מושקא** תחי'

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
ביום ב' פ' ויצא ד' כסלו
שנת ה'תשע"ו - תשע"ז

נדפס ע"י ולזכות הוריהם
הרב יוסף יצחק ורבקה זלטה שיחיו שוויי
הרב אברהם יהושע העשיל ומריאשא גיטל שיחיו שטרנברג

ולזכות זקניהם
הרב אהרן יעקב ורחל שיחיו שוויי
ר' הערשל זאב ובאשא רויזה שיחיו וואלף
הרב מנחם נחום ואסתר שיחיו שטרנברג
הרב שלום גרשון ורחל שיחיו גראסבוים